

at denne Udnævnelsesmaade ſylbeſtjør de Beſtemmelſer eller Forudsætninger, ſom den ældre Lovgivning indeholder om Landvæsenkommiſſairers Beſtiffelſe, og jeg troer ogſaa, at den Beſtiffelſesmaade, der hidtil har været fulgt, meget har nedſat Landvæsenkommiſſionerne i det almindelige Omdømme. Det er meget ofte blevet mig ſagt, at ved Landvæsenkommiſſionsforretningerne havde Reſpiktere og de øvrige Paagjældende i Almindelighed kun Tillid til Formanden, nemlig Amtmanden, idet man jo meget let har kunnet anſtille den Betragtning, at, naar Landvæsenkommiſſairernes Tilblivelse og den deraf flyvende Kammerraadstitel alene aſhang af Amtmanden — thi det var ved hans Naade, at de indſtilledes til at blive Landvæsenkommiſſairer, og det var alſaa egentlig ham, der gjorde dem til Kammerraader, da deres Beſrettigheſe til at faae aabent Brev ſom Kammerraad mod at betale 200 Rd. jo fulgte af Indſtillingen og Udnævnelſen — ſaa kunde der ikke ventes ſtor Selvſtændighed af den Art Dommere eller Skjønsmænd, hvorledes man nu vil kalde dem; man troede derfor meget ofte, at Landvæsenkommiſſairerne i Almindelighed ikke vare Andet end Amtmandens Ja-brødre. Jeg anfører dette for at viſe, at det efter min Mening ikke er den heldigſte Udnævnelsesmaade, der hidtil har været fulgt gjennem Rentekammeret; i Indenrigsminiſteriets Tid er der maaſkee ikke bleven udnævnt mange Landvæsenkommiſſairer, men der er dog ogſaa gjennem det bleven udnævnt Godſeiere og Forvaltere, og det forekommer mig ſaaledes, at Fortidens Erfaringer tale for at forlade den Fremgangsmaade, der hidtil har været fulgt. Man kan jo viſtnok ſige, at, naar Amtsraadene faae Indſtillingsret, vil Indenrigsminiſteren faae et ſtørre og maaſkee mere uafhængigt Udvalg af Candidater, end han tidligere har haft, men jeg maa dog dertil bemærke, at, naar Valgretten ligger i Amtsraadets Haand, er det dets Medlemmer, ſom bære Anſvaret for Udnævnelſen; naar Amtsraadet derimod kun ſkal have en Indſtillingsret, og Miniſteren ſkal have Udnævnelsesretten, hvor er ſaa Anſvaret? Jeg ſpørger ikke om det juridiſke, men om det moralſke Anſvar; der er Ingen, ſom

vil vedkjende ſig Udnævnelſen, naar den er uheldig. Siger man til Amtsraadet: Hvad er det nu for En, I der have ſendt os paa Halsen ſom Landvæsenkommiſſair, ſaa ſiger det: Ja, Gud bevares, det er Indenrigsminiſteriets Skyld, og kommer man til Miniſteriet, ſaa vil det ſige: Hvor kunde vi vide det, det var jo Amtsraadet, der ſkulde ſørge for, at der blev indſtillet dygtige Candidater. Man er ſaaledes, derſom man gaaer ind paa det Forſlag, ſom det ærede Mindretal har indbragt, ikke viſ paa at faae Nogen, man kan holde ſig til for Landvæsenkommiſſairers gode Beſtiffelſe og forſvarlige Udnævnelſe. Dette har derimod Fleertallet eſtertragtet, og det er det, ſom efter min Mening ene vil kunne opnaaes ved at antage vort Forſlag. Den ærede Miniſter veed, at de forſjellige Forſlag, ſom have været forelagte her i Thinget, deels i forrige og deels i nærværende Seſſion, have været omſendte til Amtsraadene, Amtmændene og mange Andres Erklæring; den ærede Miniſter veed ogſaa, at det i de fleſte af de Erklæring, der indhentes i 1857 — alſaa ikke de ſidſte, men de tidligere Erklæring — og ſom gif ind paa Materien, omtales ſom noget Uheldigt, at Landvæsenkommiſſairerne valgtes paa den ſamme Maade ſom nu. Der er maaſkee ikke af de Erklærende ſtillet nogen beſtemt Indſtilling om en anden Valgmaade; jeg mindes i de indkomne Erklæring kun een Autoritet, om man vil kalde den ſaaledes, der har foreſlaaet at følge det Forſlag, ſom Fleertallet har forelagt, og det er Fyens Stifts patriotiſke Selſkab, og man vil deraf have et godt og uafhængigt Bidneſbyrd for, at det Forſlag, ſom er anbefalet her, ikke er uden Anklang ogſaa udenfor Salen. — Den ærede Miniſter har talt om, at det ſkulde være urigtigt, naar vi vilde gjøre Landvæsenkommiſſairforretningen til et Ombud, og tvinge de Bedkommende til at tage dertimod. Jeg troer, at denne Indvending med Henſyn til de praktiſke Forhold ikke vil ſige ſtort; det er dog viſt antageligt, at man, naar man i et Amtsraad, hvor der kommer Medlemmer ſammen fra de forſjellige Dele af Amtet, bringer en Mand i Forſlag og endelig udnævner ham til Amtets Landvæsenkommiſſair, ſaa vil overtjyde ſig om, at